

*Liefdevolle herinnering
aan ons mam en oma*

NEL JACOBS-CILLESSEN

weduwe van
Joop Jacobs

Geboren te Groesbeek op 4 januari 1929
en daar overleden op 2 mei 2025

Nel groeide op in een gezin van zes kinderen. Ze was een echte Taerpse. Thuis was er de nodige bedrijvigheid met o.a. een vervoersbedrijf met drie koetsen. Nel groeide vrolijk en zorgeloos op waarbij de oorlog wel grote indruk naliet met het bombardement op Nijmegen dat ze van dichtbij meemaakte, en de evacuatie naar Wijchen.

Nel kreeg een relatie met Joop van Jan van Toon. Haar overbuurjongen. Ze hadden ruim tien jaar verkering. Het huwelijk werd uitbundig gevierd. Iets wat ze met het 25-jarig huwelijk nog maar eens over deden, wat leidde tot het ontstaan van buurtvereniging 't Taerp.

Samen met Joop nam ze de zaak van zijn vader over: café - zaal Wilhelmina. Nel was de drijvende kracht die zorgde dat alles perfect verliep. Daarnaast had ze altijd alle aandacht voor haar drie kinderen. Zowel in het bedrijf als in het gezin was zij de motor. Ze was een sterke vrouw die geen uitdaging uit de weg ging. Ze stond haar mannetje.

Nel volgde graag de mode en ze hield van kleurrijke kleding, liefst met een paar passende oorbellen of ketting. Haar vrolijke en positieve instelling straalde op die manier door. Voor anderen zorgen deed ze graag en met overgave.

Gul en gastvrij kwam niemand iets te kort en iedereen kon binnenlopen. Nooit was iets voor haar teveel.

Na de periode in de zaak genoot ze, samen met Joop, van de vrije tijd. Een tuin, het koor, heerlijk fietsen op de Spartamet. Haar huis, aan de Mooksebaan, bood ook de nodige ruimte aan haar kleinkinderen; gelukkig ook een kleindochter tussen al die jongens. Echt álles kon daar. Binnen en buiten, ook al sneuvelde er van alles.

Het tempo waarmee ze altijd gewerkt had, bleef wel. Nel had altijd haast, zelfs wanneer ze alle tijd had. Na het overlijden van Joop verhuisde ze naar De Meent, wel aan de voorkant, want er moest wel wat te beleven zijn. Nel was graag onder de mensen. Ze hield van gezelligheid en van samen zijn. Hoe het leven ook liep, ze behield haar humor. Ze was scherp in haar reacties, van droge humor tot zeker ook dubbelzinnige!

In 2018 verhuisde Nel naar het zorgcentrum. Het leek alsof het leven klaar was. Toch ging ze nog zeven jaar door. Maar langzaam maar zeker werd het allemaal minder. Ook al had ze honderd jaar kunnen worden, Nel kon immers alles, het is goed zo. Ze heeft het leven ten volle geleefd. Dankbaar geven we haar uit handen.

De hemel wordt er met haar komst vast een stuk vrolijker op en wij bewaren haar in alle mooie verhalen die we telkens weer met elkaar zullen delen.

Hartelijk dank voor uw aanwezigheid bij haar afscheid en voor al uw blijken van medeleven.

Jet (Henriëtte)
Sjors en Eva
Joppe

Betty en Frans
Daan en Eveline
Rik en Maaïke
Dirk

John en Gemma
Teun en Suzanne
Pim en Jennifer

